

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 17ης Απριλίου 2024*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης in Insajderi – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα INSAJDERI και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα in Insajderi Gazetë online – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έκταση του ελέγχου που οφείλει να ασκεί το τμήμα προσφυγών – Άρθρο 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Παράλειψη προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων – Μετάφραση – Άρθρο 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 – Δικαίωμα ακρόασης – Άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Δυνατότητα του τμήματος προσφυγών να δέχεται αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα το πρώτον ενώπιόν του – Άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 – Άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001»

Στην υπόθεση T-119/23,

Insider LLC, με έδρα την Πρίστινα (Δημοκρατία του Κοσόβου), εκπροσωπούμενη από τον M. Ketler, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον D. Gája,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO:

Florim Alaj, κάτοικος Ζουγκ (Ελβετία),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Kornezov, πρόεδρο, K. Kecsmár (εισηγητή) και S. Kingston, δικαστές,

γραμματέας: V. Di Bucci

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα για τον καθορισμό ημερομηνίας διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα Insider LLC ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 5ης Δεκεμβρίου 2022 (υπόθεση R 1152/2022-5) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Στις 16 Ιουνίου 2020 ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, Florim Alaj, υπέβαλε στο EUIPO αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ακόλουθο εικονιστικό σημείο:

- 3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 41 κατά τον Διακανονισμό της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και ανταποκρίνονται στην ακόλουθη περιγραφή: «Παροχή, μέσω του Διαδικτύου, υπηρεσιών ενημέρωσης, ειδησεογραφίας και σχολιασμού όσον αφορά την εκπαίδευση, την ψυχαγωγία και τον αθλητισμό στον τομέα της επικαιρότητας».
- 4 Η προσφεύγουσα άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισης του επίμαχου σήματος για τις υπηρεσίες που παρατίθενται στη σκέψη 3 ανωτέρω.
- 5 Η ανακοπή στηριζόταν στα ακόλουθα δύο προγενέστερα και καταχωρισμένα στο Κόσοβο σήματα, τα οποία είχαν κατατεθεί στις 5 Μαΐου 2020 για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 41:
 - το κοσοβάρικο λεκτικό σήμα αριθ. 27 062 INSAJDERI·
 - το κατωτέρω απεικονιζόμενο κοσοβάρικο εικονιστικό σήμα αριθ. 27 063:

- 6 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).
- 7 Στις 10 Μαΐου 2022 το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχώρισης του σήματος για το σύνολο των υπηρεσιών που αναφέρονται στη σκέψη 3 ανωτέρω.
- 8 Στις 30 Ιουνίου 2022 ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών.
- 9 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών δέχθηκε την προσφυγή, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της, με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει, πριν από τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας για την προβολή πραγματικών περιστατικών και για την υποβολή αποδεικτικών στοιχείων και παρατηρήσεων προς στήριξη της ανακοπής, ότι υπήρχαν τα προγενέστερα σήματα που διεκδικεί και ότι ήταν δικαιούχος τους, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, και με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001. Έκρινε δε, μεταξύ άλλων, ότι οι επικυρωμένες μεταφράσεις των πιστοποιητικών καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων, τις οποίες προσκόμισε η προσφεύγουσα για να αποδείξει την ύπαρξη των εν λόγω σημάτων και τα δικαιώματά της επ' αυτών (στο εξής: μεταφράσεις), αποτελούσαν ανεπίσημες μεταφράσεις στις οποίες δεν εμφανιζόταν το πρωτότυπο κείμενο, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατο να εξακριβωθεί αν το πρωτότυπο πιστοποιητικό περιείχε ουσιώδεις πληροφορίες.

Αιτήματα των διαδίκων

- 10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.
- 11 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της και
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση πρόσκλησης των διαδίκων σε επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Σκεπτικό

- 12 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τρεις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 (ΕΕ 2018, L 104, σ. 1), ο δεύτερος αφορά παράβαση του άρθρου 7 του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, καθώς και των άρθρων 24 έως 26 του εκτελεστικού κανονισμού της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 και για

την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1431 της Επιτροπής (ΕΕ 2018, L 104, σ. 37), και ο τρίτος αφορά παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), σε συνδυασμό με το άρθρο 94, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001.

- 13 Πρέπει να εξεταστεί κατ' αρχάς ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, στη συνέχεια ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και, τέλος, αν κριθεί αναγκαίο, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625

- 14 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο έτερος διάδικος δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη των προγενέστερων σημάτων ενόπιον του τμήματος προσφυγών. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, όταν εξέτασε το στοιχείο αυτό και τη γνησιότητα των μεταφράσεων με δική του πρωτοβουλία. Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους η εξέταση αυτή ήταν αναγκαία για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του κανονισμού 2017/1001 ούτε τους λόγους για τους οποίους ανταποκρινόταν σε βασικές διαδικαστικές απαιτήσεις κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι η γνησιότητα των μεταφράσεων αποτελεί μάλλον πραγματικό παρά νομικό ζήτημα και ότι, ως εκ τούτου, το ως άνω άρθρο δεν έχει εφαρμογή συναφώς.
- 15 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 16 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών του EUIPO, αφενός, και των τμημάτων προσφυγών, αφετέρου, υπάρχει λειτουργική συνέχεια. Ο έλεγχος που ασκούν τα τμήματα προσφυγών δεν περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά, λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της διαδικασίας προσφυγής, συνεπάγεται νέα εκτίμηση της διαφοράς στο σύνολό της, καθόσον τα τμήματα προσφυγών οφείλουν να επανεξετάσουν εξ ολοκλήρου το εισαγωγικό της διαδικασίας έγγραφο και να λάβουν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν εγκαίρως. Επομένως, από το άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, για να αποφανθεί επί της προσφυγής της οποίας έχει επιληφθεί, καλείται να προβεί σε νέα πλήρη εξέταση της ουσίας της ανακοπής, τόσο από νομικής απόψεως όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά [πρβλ. απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, Coca-Cola κατά EUIPO – Mitico (Master), T-61/16, EU:T:2017:877, σκέψη 115 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 17 Όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, ο ανακόπτων προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη, την εγκυρότητα και την έκταση της προστασίας του προγενέστερου σήματος ή του προγενέστερου δικαιώματός του, μέσω, μεταξύ άλλων, πιστοποιητικών κατάθεσης, καταχώρισης ή ανανέωσης, καθώς και αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το δικαίωμά του να ασκήσει ανακοπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας για να προβάλει πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία και επιχειρήματα προς στήριξη της ανακοπής. Ειδικότερα, αν η ανακοπή στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, ο ανακόπτων αποδεικνύει την ιδιότητά του ως δικαιούχου του προγενέστερου σήματος και τη σχέση του με τον ειδικό πληρεξούσιο ή με τον αντιπρόσωπο. Επιπλέον, από το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 προκύπτει ότι τα πιστοποιητικά κατάθεσης, καταχώρισης ή ανανέωσης υποβάλλονται στη γλώσσα διαδικασίας ή συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα αυτή.

- 18 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των σκέψεων πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών μπορούσε, αφενός, να ασχοληθεί αυτεπαγγέλτως με τη μη προσκόμιση των πρωτότυπων πιστοποιητικών καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων και να εξετάσει την ύπαρξη, το κύρος και την έκταση της προστασίας των σημάτων αυτών, καθώς και το αν η προσφεύγουσα ήταν η δικαιούχος αυτών, και, αφετέρου, να ελέγξει αυτεπαγγέλτως τη γνησιότητα των μεταφράσεων.
- 19 Συναφώς, από το άρθρο 27, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 προκύπτει ότι τα νομικά ζητήματα που δεν εγείρονται από τους διαδικούς μπορούν να εξετάζονται από το τμήμα προσφυγών όταν η επίλυσή τους είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του κανονισμού 2017/1001, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών, των αποδεικτικών στοιχείων και των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι διάδικοι, ή όταν αφορούν ουσιώδεις διαδικαστικές απαιτήσεις.
- 20 Από το άρθρο 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 προκύπτει ότι η τεκμηρίωση της ανακοπής με την απόδειξη της ύπαρξης, της εγκυρότητας και της έκτασης της προστασίας των προγενέστερων σημάτων επί των οποίων στηρίζεται η ανακοπή, καθώς και με την απόδειξη του δικαιώματος του ανακόπτοντος να ασκήσει ανακοπή σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 2017/1001, αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις προκειμένου να ευδοκιμήσει η ανακοπή.
- 21 Ως εκ τούτου, ορθώς το τμήμα προσφυγών εξέτασε αυτεπαγγέλτως το ζήτημα της δικαιολόγησης του προγενέστερου σήματος σύμφωνα με το άρθρο 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, στο μέτρο που η απόδειξη της ύπαρξης, της εγκυρότητας και της έκτασης της προστασίας των προγενέστερων σημάτων επί των οποίων στηρίζεται η ανακοπή, καθώς και της ιδιότητας του ανακόπτοντος ως δικαιούχου των σημάτων αυτών, αποτελούν αναγκαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των σχετικών λόγων απαραδέκτου σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001. Επομένως, η δικαιολόγηση αυτή των προγενέστερων δικαιωμάτων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625.
- 22 Εξάλλου, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, το ζήτημα της γνησιότητας των μεταφράσεων αποτελεί νομικό ζήτημα. Πράγματι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 17 ανωτέρω, η τήρηση της υποχρέωσης τεκμηρίωσης της ανακοπής και μετάφρασης των προσκομιζόμενων για τον σκοπό αυτόν στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας συνιστά ζήτημα το οποίο το τμήμα προσφυγών οφείλει να εξετάσει, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, και το οποίο ενδέχεται να επηρεάσει την εκτίμησή του επί της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιόν του. Επιπλέον, καθόσον δεν μπορεί να βεβαιωθεί ότι οι μεταφράσεις είναι σύμφωνες με τα πρωτότυπα έγγραφα, υπάρχει το ενδεχόμενο ο αιτών την καταχώριση να μην είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί προσηκόντως [πρβλ. κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Guiral Broto κατά EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL), T-549/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:719, σκέψη 28].
- 23 Επομένως, το τμήμα προσφυγών βασίμως, αφενός, επισήμανε αυτεπαγγέλτως τη μη προσκόμιση των πρωτότυπων πιστοποιητικών καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων και εξέτασε την ύπαρξη, την εγκυρότητα και την έκταση της προστασίας των προγενέστερων σημάτων, καθώς και το αν η προσφεύγουσα ήταν δικαιούχος αυτών, και, αφετέρου, εξέτασε αυτεπαγγέλτως τη γνησιότητα των μεταφράσεων.
- 24 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 94, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001

- 25 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το τμήμα προσφυγών, αφενός, επισημαίνοντας αυτεπαγγέλτως τη μη προσκόμιση των πρωτότυπων πιστοποιητικών καταχώρισης των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και, αφετέρου, εκφράζοντας αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα των μεταφράσεων των εγγράφων αυτών, χωρίς να καλέσει προηγουμένως την ίδια να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος, παρέβη το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, καθόσον στέρησε από την προσφεύγουσα το δικαίωμα ακροάσεως.
- 26 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, υποστηρίζοντας κατ' αρχάς ότι η τελευταία δεν προσκόμισε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας κανένα πρωτότυπο πιστοποιητικό καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων, μολονότι στις 8 Μαρτίου 2021 της είχε επισημάνει, με ανακοίνωσή του, την υποχρέωσή της να τεκμηριώσει την ύπαρξη των προγενέστερων δικαιωμάτων εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Κατά το EUIPO, το τμήμα προσφυγών δεν ήταν υποχρεωμένο να στηριχθεί μόνο στις μεταφράσεις και δεν μπορούσε να εξακριβώσει επί της βάσεως αυτής και μόνον αν στο πρωτότυπο πιστοποιητικό αναγράφονταν ουσιώδεις πληροφορίες, όπως η ημερομηνία κατάθεσης, ο δικαιούχος ή ο κατάλογος των υπηρεσιών. Επιπλέον, το EUIPO υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η υποχρέωση προσκόμισης στοιχείων προς απόδειξη της ύπαρξης, του κύρους και της έκτασης της προστασίας των προγενέστερων σημάτων, καθώς και στοιχείων που αποδεικνύουν το δικαίωμα της προσφεύγουσας να ασκήσει ανακοπή, ήταν γνωστή στην προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625. Τέλος, ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν ήταν υποχρεωμένο να ενημερώσει την προσφεύγουσα για τις ελλείψεις των αποδεικτικών στοιχείων που αυτή προσκόμισε προς στήριξη της ανακοπής, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 9, του εν λόγω κανονισμού.
- 27 Υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι, σύμφωνα με το άρθρο 94, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001, οι αποφάσεις του EUIPO μπορούν να βασίζονται μόνο σε λόγους ή αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν. Η διάταξη αυτή συνιστά ειδική εφαρμογή της γενικής αρχής της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας, η οποία κατοχυρώνεται, εξάλλου, στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη, κατά την οποία τα πρόσωπα των οποίων τα συμφέροντα θίγονται από αποφάσεις των δημοσίων αρχών πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους [απόφαση της 8ης Ιουνίου 2022, Apple κατά EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT), T-26/21 έως T-28/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:350, σκέψη 40].
- 28 Πράγματι, τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αναγνωρίζονται από τον Χάρτη, πρέπει να είναι σεβαστά σε όλες τις πράξεις της Ένωσης, ο δε σεβασμός αυτός συνιστά προϋπόθεση της νομιμότητάς τους την οποία ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ελέγχει στο πλαίσιο του πλήρους συστήματος μέσω παροχής ενδίκου προστασίας που καθιερώνει η Συνθήκη ΛΕΕ, και η τήρηση του Χάρτη επιβάλλεται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης [πρβλ. απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψεις 283 έως 285, και γνωμοδότηση 2/13 (Προσχώρηση της Ένωσης στην ΕΣΔΑ) της 18ης Δεκεμβρίου 2014, EU:C:2014:2454, σκέψεις 169 και 171].

- 29 Το δικαίωμα ακροάσεως σε κάθε διαδικασία, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των δικαιωμάτων άμυνας, διασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο τη δυνατότητα να γνωστοποιεί λυσιτελώς και αποτελεσματικώς την άποψή του κατά τη διάρκεια διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης που μπορεί να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά του (βλ. απόφαση της 27ης Ιουλίου 2022, RT France κατά Συμβουλίου, T-125/22, EU:T:2022:483, σκέψη 75 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 30 Επιπλέον, το δικαίωμα ακροάσεως εκτείνεται σε όλα τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η πράξη με την οποία λαμβάνεται η απόφαση, όχι όμως και στην τελική θέση που προτίθεται να λάβει η διοίκηση [βλ. απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2007, Kustom Musical Amplification κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα κιθάρας), T-317/05, EU:T:2007:39, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 31 Το EUIPO υπέχει την υποχρέωση να παρέχει στα μέρη σε διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιον των υπηρεσιών του τη δυνατότητα να προβάλουν την άποψή τους επί όλων των στοιχείων που αποτελούν τη βάση των αποφάσεων των υπηρεσιών αυτών (βλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 2019, Prim κατά EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED), T-138/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:174, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 32 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το τμήμα προσφυγών απέρριψε την ανακοπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, χωρίς να δοθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να τοποθετηθεί επί του καθοριστικού σημείου της αιτιολογίας της απόφασης αυτής. Ειδικότερα, το ίδιο το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι δεν προσκομίστηκαν τα πρωτότυπα πιστοποιητικά καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων, εξέφρασε αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα των μεταφράσεων και συνήγαγε, επ' αυτής και μόνον της βάσεως, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 9 ανωτέρω, το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη των προγενέστερων σημάτων και τα δικαιώματά της επ' αυτών και ότι, ως εκ τούτου, η ανακοπή έπρεπε να απορριφθεί. Όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε αυτεπαγγέλτως το ζήτημα αυτό, χωρίς να την ακούσει εν προκειμένω επ' αυτού, συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια (πρβλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:719, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 33 Βεβαίως, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας μπορεί να διαπιστωθεί μόνον εφόσον η μη συνεκτίμηση της θέσης του ενδιαφερομένου είχε συγκεκριμένη επίπτωση στη δυνατότητά του να αμυνθεί. Παρά ταύτα, δεν μπορεί να επιβληθεί στον προσφεύγοντα η υποχρέωση να αποδείξει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο αν δεν είχε μεσολαβήσει η διαπιστωθείσα παράβαση, αλλά μόνον ότι κάτι τέτοιο δεν αποκλείεται απολύτως, δεδομένου ότι ο προσφεύγων θα μπορούσε να αμυνθεί αποτελεσματικότερα αν δεν συνέτρεχε η διαδικαστική πλημμέλεια (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 20ής Μαρτίου 2019, PRIMED, T-138/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:174, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 34 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί αν αποκλείεται εντελώς το ενδεχόμενο να είχε καταλήξει η διαδικασία σε διαφορετικό αποτέλεσμα αν δεν είχε μεσολαβήσει η διαδικαστική πλημμέλεια για την οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 32 ανωτέρω.

- 35 Τούτο ισχύει εν προκειμένω. Πράγματι, αν το τμήμα προσφυγών είχε παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή τη θέση της επί της έλλειψης των πρωτότυπων πιστοποιητικών καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων, η προσφεύγουσα θα είχε τη δυνατότητα να τα προσκομίσει προκειμένου το τμήμα προσφυγών να τα εξετάσει και να βεβαιωθεί για τη γνησιότητα των μεταφράσεων.
- 36 Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει το δικαίωμα ακροάσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη.
- 37 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα του EUIPO. Ειδικότερα, πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα του EUIPO ότι η προσκόμιση των πρωτότυπων πιστοποιητικών κατά το στάδιο αυτό ήταν εκπρόθεσμη, υπενθυμίζεται ότι το EUIPO μπορεί, δυνάμει του άρθρου 95 του κανονισμού 2017/1001, να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν επικαλέστηκαν ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.
- 38 Όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, από το γράμμα της διάταξης αυτής προκύπτει ότι, κατά κανόνα και εκτός αντίθετης διάταξης, οι διάδικοι εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα επίκλησης πραγματικών περιστατικών και προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων και μετά το πέρας των σχετικών προθεσμιών οι οποίες προβλέπονται στον κανονισμό 2017/1001 και ότι επ' ουδενί απαγορεύεται στο EUIPO να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί εκπροθέσμως στην κρίση του (βλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 2019, PRIMED, T-138/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:174, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 39 Διευκρινίζοντας ότι το EUIPO «μπορεί» να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη τέτοια αποδεικτικά στοιχεία, το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 παρέχει στο EUIPO ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει το ίδιο αν πρέπει ή όχι να τα λάβει υπόψη, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του (βλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 2019, PRIMED, T-138/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:174, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 40 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι κανένας λόγος αρχής συνδεόμενος με τη φύση της διαδικασίας που διεξάγεται ενώπιον του τμήματος προσφυγών ή με την αρμοδιότητα του οργάνου αυτού δεν αποκλείει τη δυνατότητα του εν λόγω τμήματος να λαμβάνει υπόψη του πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία προβαλλόμενα το πρώτον στο στάδιο της προσφυγής, προκειμένου να αποφανθεί επ' αυτής (βλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 2019, PRIMED, T-138/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:174, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/625, το τμήμα προσφυγών μπορεί να λαμβάνει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται το πρώτον ενώπιόν του μόνον εφόσον τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις: αφενός, «έχουν, εκ πρώτης όψεως, πιθανόν σημασία για την έκβαση της υπόθεσης» και, αφετέρου, «δεν παρατέθηκαν εμπρόθεσμα για βάσιμους λόγους, ιδίως σε περίπτωση που απλώς συμπληρώνουν σχετικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν ήδη υποβληθεί εμπρόθεσμα, ή κατατίθενται προς αντίκρουση διαπιστώσεων που διατυπώθηκαν ή πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων που εξετάστηκαν αυτεπαγγέλτως από το πρωτοβάθμιο όργανο λήψης αποφάσεων στην προσβαλλόμενη απόφαση».

42. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών αμφισβήτησε τη γνησιότητα των μεταφράσεων και έκρινε ότι η προσφεύγουσα, παραλείποντας να προσκομίσει τα πρωτότυπα πιστοποιητικά καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων στα οποία στηρίχθηκε η ανακοπή, δεν συμμορφώθηκε προς τις απαιτήσεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 όσον αφορά την απόδειξη της ύπαρξης των σημάτων και της ιδιότητας της προσφεύγουσας ως δικαιούχου αυτών, με αποτέλεσμα η ανακοπή της να απορριφθεί ως αβάσιμη, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 35 ανωτέρω, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, αν η προσφεύγουσα είχε τύχει ακροάσεως επί του ζητήματος αυτού, θα μπορούσε να προσκομίσει τα πρωτότυπα των εν λόγω πιστοποιητικών, ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, το τμήμα προσφυγών θα μπορούσε να τα δεχθεί και ότι, κατά συνέπεια, η διαδικασία ανακοπής θα είχε διαφορετική έκβαση.
43. Δεύτερον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το EUIPO, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι με την από 8 Μαρτίου 2021 ανακοίνωσή του καλούσε την προσφεύγουσα να λάβει θέση επί της έλλειψης των πρωτότυπων πιστοποιητικών καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων ή επί της γνησιότητας των μεταφράσεων. Πράγματι, πρόκειται, εν προκειμένω, για μια τυποποιημένη κοινοποίηση, στην οποία ουδόλως αναφέρονται ζητήματα σχετικά με την ύπαρξη, το κύρος και την έκταση της προστασίας των προγενέστερων σημάτων, καθώς και με τα δικαιώματα επί των σημάτων αυτών, ζητήματα τα οποία το τμήμα προσφυγών σκόπευε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625.
44. Επιπλέον, το γεγονός ότι, κατά το στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών, η προσφεύγουσα ενημερώθηκε για την υποχρέωσή της να τεκμηριώσει εμπροθέσμως τους ισχυρισμούς της σχετικά με τα προγενέστερα σήματα είναι αδιάφορο για την εκτίμηση του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας κατά το στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Πράγματι, καθόσον η αρμοδιότητα των τμημάτων προσφυγών συνεπάγεται επανεξέταση των αποφάσεων των υπηρεσιών του EUIPO και δεδομένου ότι, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έλαβε αυτεπαγγέλτως υπόψη την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων ως προς την ύπαρξη, το κύρος και την έκταση της προστασίας των προγενέστερων σημάτων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι, λόγω της πληροφορίας αυτής, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την απόρριψη της ανακοπής της επειδή δεν προσκόμισε τα πρωτότυπα πιστοποιητικά καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων και λόγω αμφιβολιών ως προς τη γνησιότητα της μετάφρασης των πιστοποιητικών αυτών (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:719, σκέψη 43).
45. Τρίτον, καίτοι από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 προκύπτει ότι, όταν ένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίζεται εντός της ταχθείσας προθεσμίας ή όταν τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία είναι προδήλως αλυσιτελή ή προδήλως ανεπαρκή για τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, ως προς οποιοδήποτε από τα προγενέστερα δικαιώματα, η ανακοπή απορρίπτεται ως αβάσιμη. Αντιθέτως, το συμπέρασμα αυτό δεν επιβάλλεται αν ορισμένα από τα στοιχεία αυτά προσκομίστηκαν εμπροθέσμως ή αν δεν είναι προδήλως αλυσιτελή ή προδήλως ανεπαρκή. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε εμπροθέσμως ενώπιον του τμήματος ανακοπών τις μεταφράσεις των πιστοποιητικών καταχώρισης των προγενέστερων σημάτων. Τα στοιχεία αυτά δεν είναι προδήλως αλυσιτελή ή προδήλως ανεπαρκή, δεδομένου ότι, αν η προσφεύγουσα είχε τύχει ακροάσεως και είχε προσκομίσει τα πρωτότυπα των εν λόγω πιστοποιητικών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας

ενώπιον του τμήματος προσφυγών, το τελευταίο δεν θα ήταν σε καμία περίπτωση υποχρεωμένο να απορρίψει την ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625. Πράγματι, το εν λόγω άρθρο δεν συνιστά κανόνα που εμποδίζει το τμήμα προσφυγών να κάνει χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, δεδομένου ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο που να το καθιστά σύμφωνο με τους υπέρτερους κανόνες δικαίου που θεσπίζονται με τον κανονισμό 2017/1001 και με το άρθρο 41 του Χάρτη (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:719, σκέψη 38).

- 46 Τέταρτον, όσον αφορά τον ισχυρισμό του EUIPO ότι δεν είναι υποχρεωμένο να καλέσει ρητώς διάδικο να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία, υπενθυμίζεται ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να βεβαιωθεί ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη και του άρθρου 94, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001, πράγμα το οποίο δεν συνέβη εν προκειμένω (πρβλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 2019, PRIMED, T-138/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:174, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 47 Για όλους τους ανωτέρω λόγους, πρέπει να γίνει δεκτός ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ παρέλκει η κρίση επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 48 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 49 Δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 5ης Δεκεμβρίου 2022 (υπόθεση R 1152/2015-5).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα της Insider LLC.

Kornezov

Kecsmár

Kingston

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Απριλίου 2024.

(υπογραφές)